

תת"ע 9094/08/19 - נהרי נאור נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 9094-08-19 מדינת ישראל נ' נהרי נאור

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש: נהרי נאור
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 4.4.19 נהג מר נאור נהרי (להלן: "**המבקש**" או "**הנאשם**"), בעודו נהג חדש צעיר, ברכב בשעות הלילה מבלי שבמושב שלצדו ישב מלווה.
2. בהמשך לאמור, הוגש כנגד המבקש כתב האישום נשוא ההליך דנן והוא זומן לדין בעניינו ליום 19.4.20 (בהחלטת בית המשפט ונוכח מצב החירום שנבע ממגפת הקורונה, נדחה מועד הדיון ליום 3.8.20).
3. ביום 3.8.20 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש, ולאחר שהוצג אישור משלוח דבר דואר רשום, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו ונגזרו עליו: קנס בסך 1,000 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וכן פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 9.8.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

5. לטענת המבקש, הוא לא התייצב למועד הדיון משום שהיה חולה החל מיום 3.8.20 ועד ליום 4.8.20. לאור האמור, עותר המבקש לביטול פסק הדין ולקיום הדיון בעניינו מחדש.
6. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי על המבקש היה ליידע את בית המשפט בדבר מצבו הרפואי ולדאוג לדחיית מועד הדיון למועד אחר. עוד טוענת המשיבה כי נראה שהמבקש פעל להוצאת אישור מחלה רק לאחר שלא התייצב לדין אליו זומן כדיון, תוך שהיא מפנה לכך שאישור המחלה הוצא רק ביום 4.8.20. כך גם המשיבה טוענת כי הן הבקשה והן האישור הרפואי לא מציינים "ממה סבל המבקש".
7. כמו כן, המשיבה טוענת כי במסגרת הטיעונים שהועלו בבקשה, לא הועלתה כל נסיבה מיוחדת המצדיקה את ביטול פסק הדין וכי לא קיים חשש שייגרם למבקש עיוות דין באם לא יבוטל פסק הדין. בהקשר זה מפנה

המשיבה לכך שמדובר בנהג חדש שנהג ללא מלווה ולכך שמדובר בעבירה שלצדה שלושה חודשי פסילת מינימום.

ג. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל.

8. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

9. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

10. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

11. בענייננו, בהתחשב בכך שהבקשה הוגשה בחלוף שישה ימים ממועד פסק הדין, ברי כי היא הוגשה במסגרת סד הזמנים העומד לרשות הנאשם להגשת הבקשה מבלי להידרש להסכמת התובע.

12. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, הרי שכל טענתו מתמצה בכך שהיה חולה במועד הדיון (ובימיים שלאחריו). זאת, כאשר נקבע זה מכבר כי "העובדה כי המבקש לא הגיע לדיון ולא הודיע על כך לבית-המשפט עקב מחלתו, אינה כשלעצמה מצדיקה את ביטול פסק הדין" (ראו רע"פ 2282/07 **דגן נ' מדינת ישראל** (14.3.07)).

13. אם כן, הרי שהיה על המבקש לפנות לבית המשפט, בין אם בעצמו ובין אם באמצעות סיוע של אחר, עוד בטרם התקיים הדיון בעניינו ולבקש את דחיית מועד הדיון (או לכל הפחות להודיע על כך שלא יוכל להתייצב אליו). אולם, המבקש נמנע מלעשות כן ואין לו להלין אלא על עצמו.

14. זאת ועוד, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שאישור המחלה נערך רק ביום 4.8.20 ומתייחס באופן רטרואקטיבי גם למועד בו התקיים הדיון, 3.8.20 (ראו לעניין זה עפ"ת 24790-04-16 **עמרם נ' מדינת ישראל** (7.7.16); עפ"ת 10282-09-15 **עבד אל באקי נ' מדינת ישראל** (23.11.15); עפ"ת 17139-01-13 **ששון נ' מדינת ישראל** (31.3.13)).

15. כך גם לא ניתן להתעלם מכך שעיון באישור המחלה מלמד על כך שהוא לא ערוך כדן על פי פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 ולא צוין בו כי הוא מיועד לבית המשפט כפי שנהוג באישורים רפואיים (ראו לעניין זה ע"פ 7249/09 **אבטליין נ' מדינת ישראל** (21.4.09)).

16. לאור האמור לעיל, ומשנמצא כי הסיבה לאי התייצבותו של המבקש לדיון בעניינו אינה מוצדקת בהתאם להלכה הפסוקה, עלינו לבחון עתה האם ביטול פסק הדין דרוש על מנת למנוע עיוות דין. לטעמי, התשובה לכך

היא חיובית.

17. אמנם, לא נעלמה מעיניי טענת המשיבה לפיה פסילת המבקש מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שלושה חודשים הינה "פסילת המינימום" הקבועה בפקודת התעבורה [נוסח חדש], אך יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שבהיותו נהג חדש תחול סנקציה עונשית נוספת, שיכול ולא תהיה באם יהיה נוכח. במצב דברים זה אני סבורה כי יש לאפשר למבקש לקבל את יומו בבית המשפט ולהעלות את טענותיו.

18. **לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב בכך שהעילות לביטול פסק הדין הן חלופיות ולא מצטברות, אני מורה על ביטול פסק הדין מיום 3.8.20 וקובעת את ההליך לדיון בפניי, במעמד הצדדים, ליום 25.10.20 בשעה 10:20.**

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותזמנם למועד הדיון שנקבע.

ניתנה היום, כ"ג אב תש"פ, 13 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.